

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2008 r. skargi T. C. i A. C.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 5 lutego 2007 r., sygn. akt II Ca (...)

wydanego w sprawie z wniosku T. C. i A. C.

przy uczestnictwie R. C. i M. R.

o wykreślenie ustalonego sposobu korzystania z działu III księgi wieczystej nr S.(...),

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2007 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację od wpisu do księgi wieczystej dokonanej przez Sąd Rejonowy w S.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wnioskodawcy zarzucili naruszenie art. 365¹ k.p.c. i wnosili o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z

prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ.). Skarżący tego obowiązku nie spełnili. Wskazali jedynie, że kwota 300 zł stanowi wartość przedmiotu zaskarżenia i podnieśli, że ponieśli szkodę polegającą na ograniczeniu ich własności, w tym utracie atrakcyjności w obrocie prawnym przysługującego im prawa własności, że "dla bieżącego zrównoważenia doznawanego uszczerbku wnioskodawcy musieli wynajmować dodatkowe powierzchnie w innych nieruchomościach".

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna również zawierać m.in. wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Wymaganie to nie jest spełnione, jeżeli skarżący bez przeprowadzenia analizy prawnej w zakresie możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych ogranicza tę część skargi do stwierdzenia, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje skarga kasacyjna (por. postanowienia z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17, z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, nie publ., z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 37/05, nie publ., z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 32/05, nie publ., z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 1/06, nie publ.). Wniesiona skarga również tego warunku nie spełnia; ograniczono się w niej tylko do stwierdzenia, że skarga kasacyjna nie przysługuje.

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym m.in. skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.